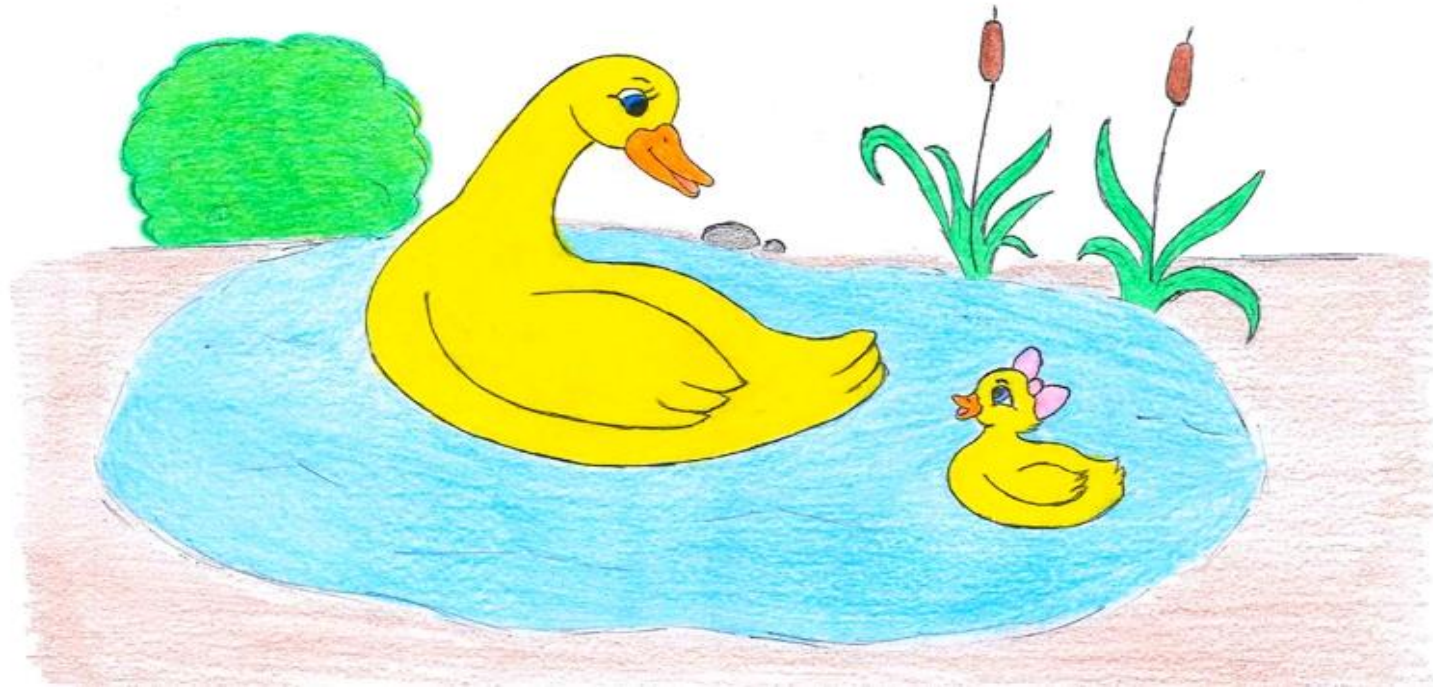

Vet aquí una vegada l'anequeta Maria anava pel riu Ter amb la seva mare.

La seva mare, que es deia Joana, li va demanar:

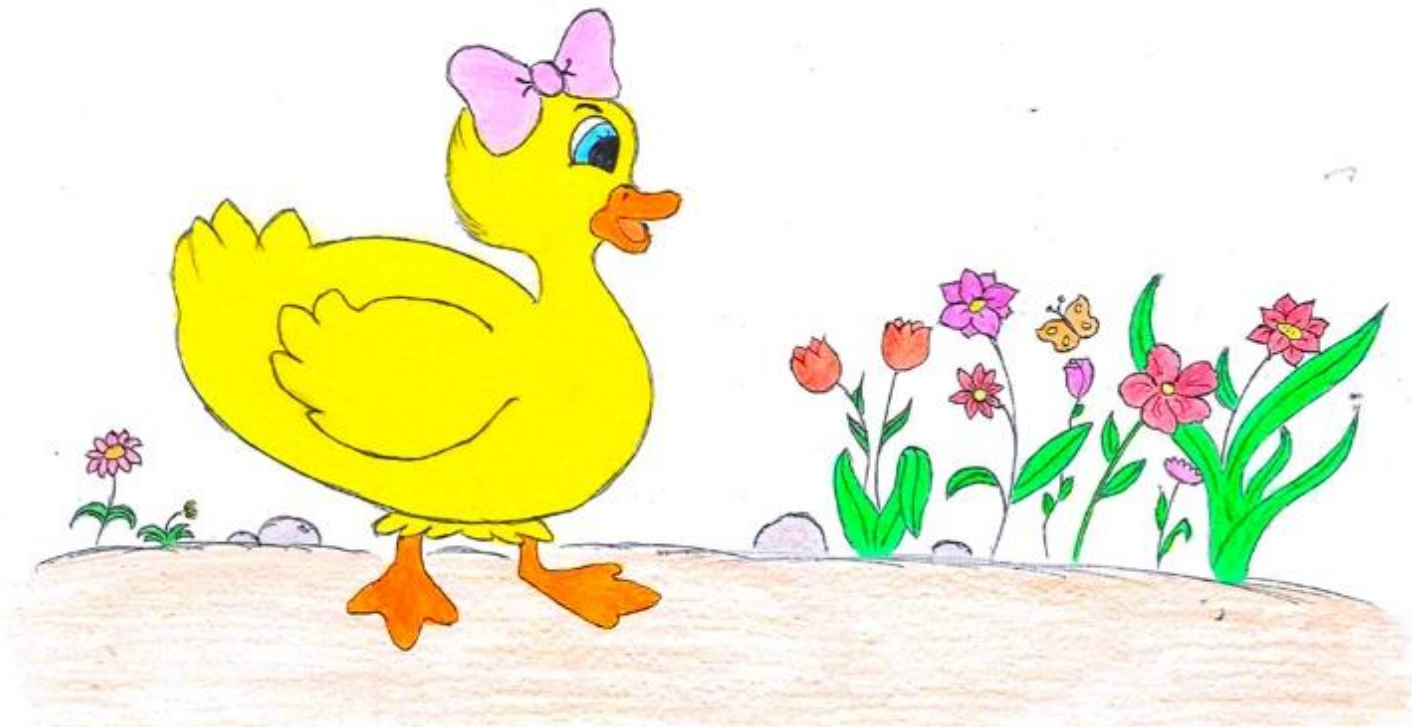
- Maria, pots anar a buscar unes flors ben maques pel teu pare? Però, si us plau, no tallunyis gaire que pot ser perillós. -.
- D'acord mama. - va respondre ella. -

L'anegueta Maria va nedar riu avall molt entusiasmada a la recerca de les flors sense fer gaire cas a l'avis de la seva mare.

- Mira mama quines flors més maques! - va dir girant-se - Mama? -.

La Maria en adonar-se que la seva mare no hi era i que s'havia perdut, es va posar a plorar.

- Ei que et passa? Per què plores? - li va preguntar una veu desconeguda. -.

La Maria va mirar per tot arreu buscant aquella veu.

- Aquí baix!! -.

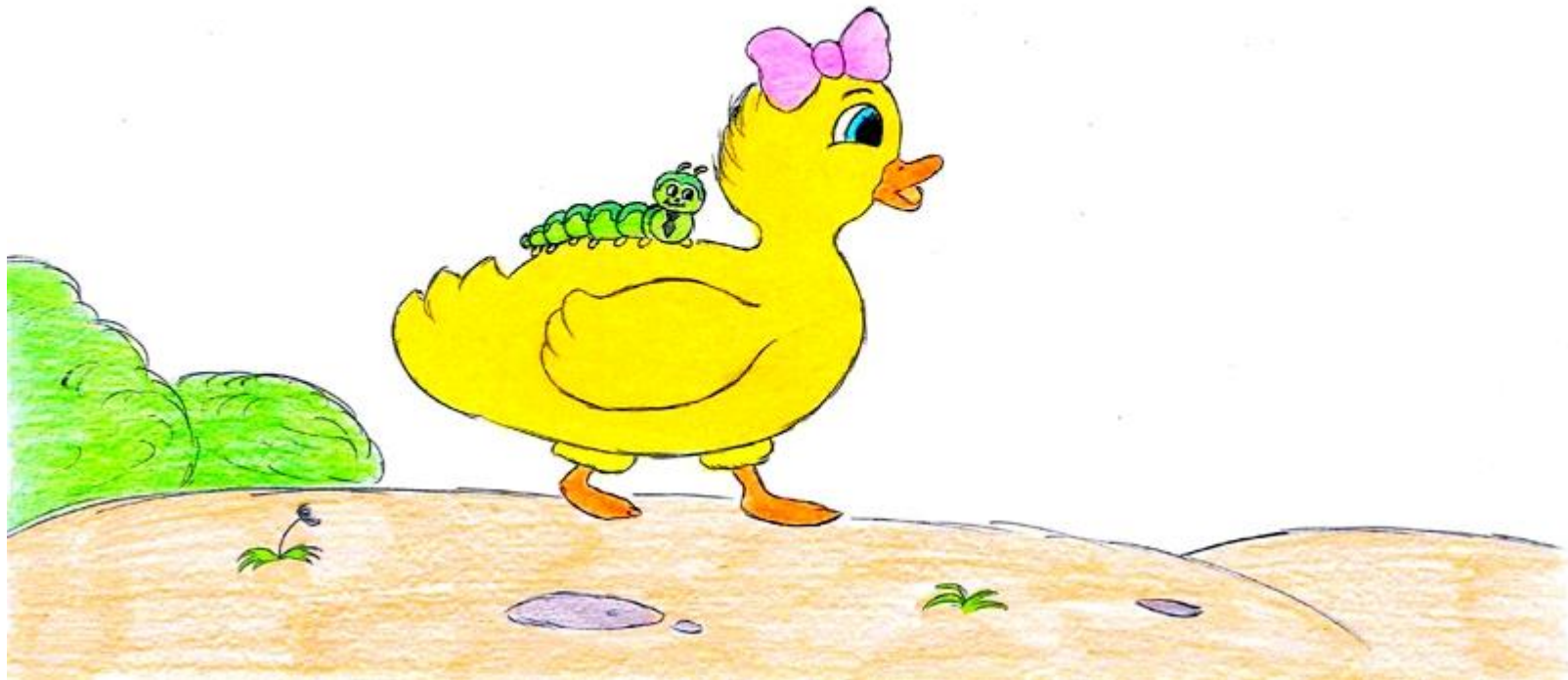
La petita va abaixar el cap i va veure un petit cuc amb una corbata molt maca.

- Hola qui ets? - va preguntar l'anequeta -.

- Em dic Èric i visc aquí a Gualta, i tu? -.

- Jo Maria. Gualta? Què és Gualta? - va preguntar la Maria -.
- Com? - va preguntar l'Èric sorprès - És el poble on et trobes ara mateix! -.
- Això vol dir que estic lluny de casa!! - va dir plorant - i a més he perdut a la meva mare!! -.
- Tranquil·la, no ploris, t'ajudaré a buscar-la. -.
- De veritat? Moltes gràcies! Vine, puja a la meva esquena! -.

Dit això la Maria i l'Èric van anar per Gualta preguntant, a tots els animals que trobaven, si havien vist a la mare de la Maria.

Primer van dirigir-se al pont, on van trobar un petit ànec de plomes verdes i marrons que es capbussava a l'aigua.

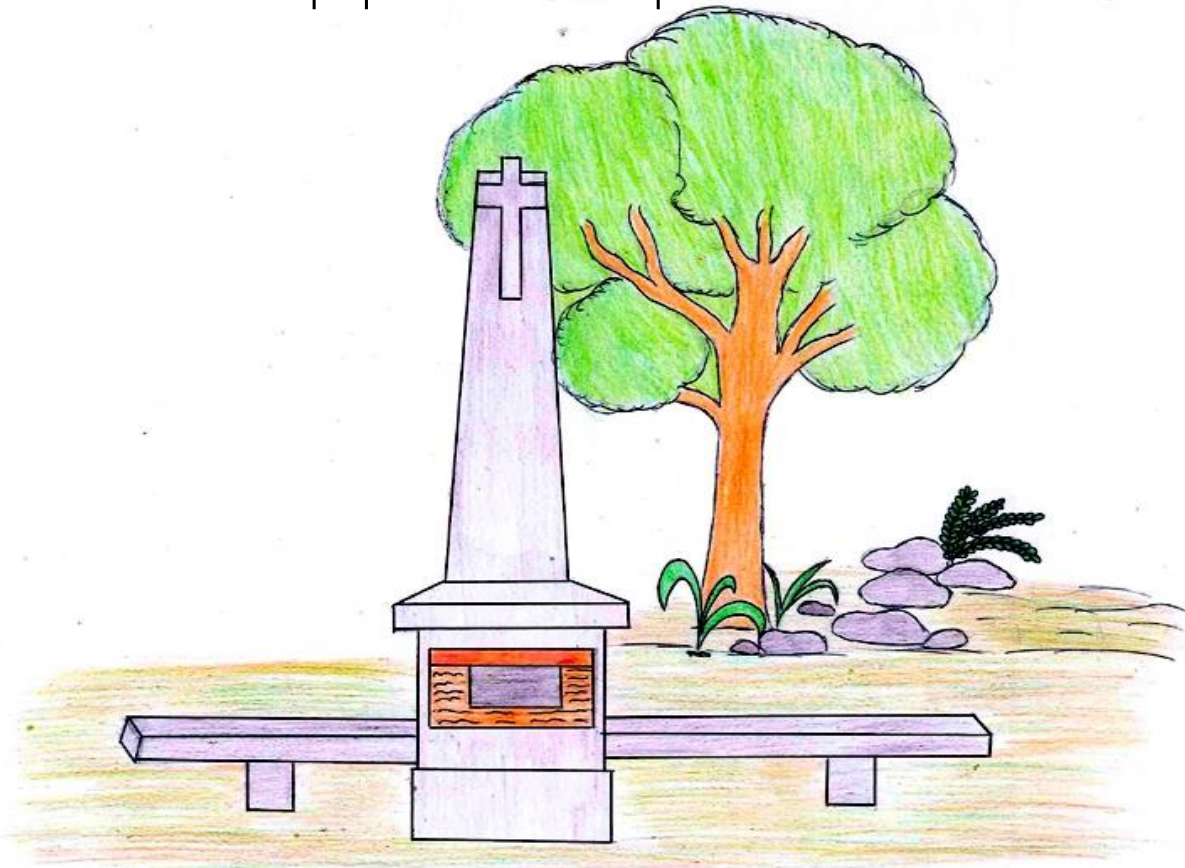
- Hola, sóc en Màgic i vosaltres? - va preguntar l'ànec -.
- Hola! Ell és el cuc Èric i jo em dic Maria i estem buscant a la meva mare. L'has vist? -.

- Em sap greu però no l'he vist... Però, si voleu, us puc ajudar a buscar-la. -.

I així va ser, la Maria, l'Èric i el seu nou amic van continuar la seva recerca i van anar cap a la Creu dels Herois.

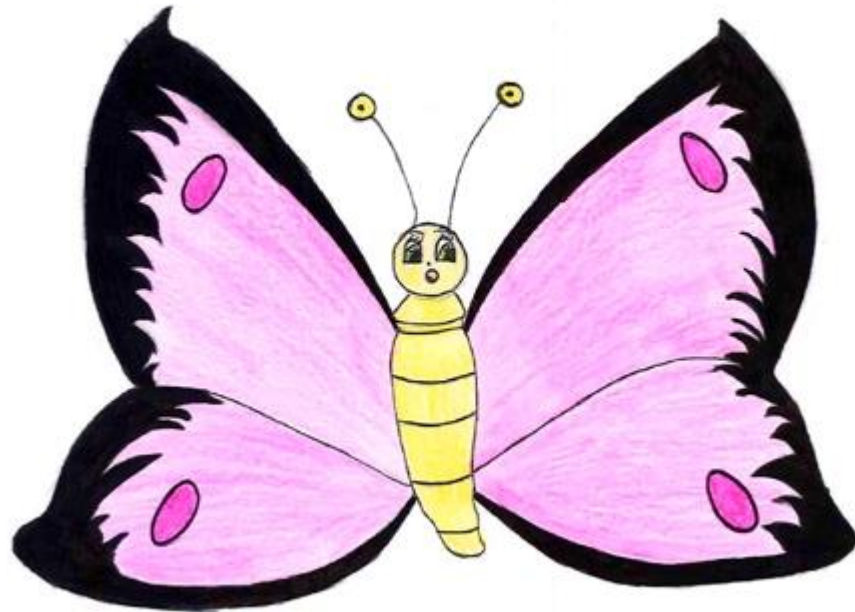
Allà van trobar-se amb una papallona molt presumida d'ales roses.

- Perdoni senyora papallona, nosaltres som la Maria, l'Èric i l'ànec Màgic i estem buscant a la meua mare. Que l'ha vist? - va preguntar l'anequeta -.

- Em dic Míriam, i en tot cas SENYORETA, i no, no he vist la teua mare. - va dir la papallona amb la cara vermella com un tomàquet -.

La Míriam en veure que la Maria es posava trista va decidir ajudar-la i començar a buscar la mare de la petita juntament amb els seus amics.

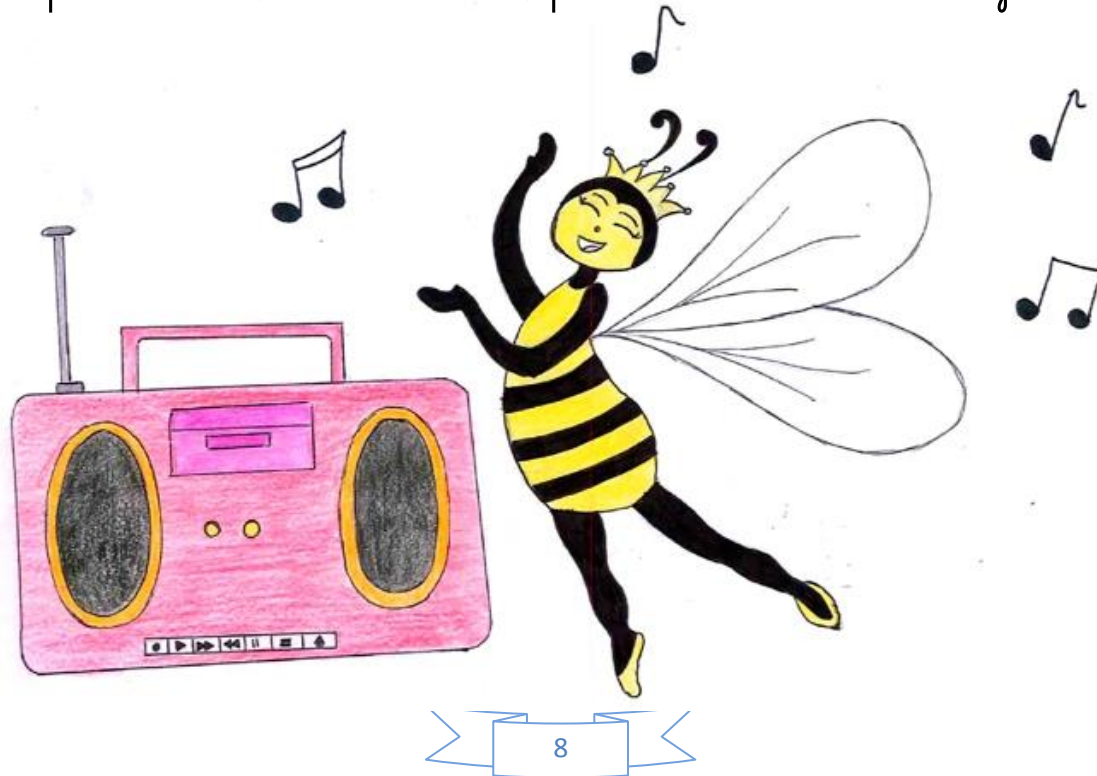

La següent parada que van fer va ser en una fàbrica de mel. Allà van trobar una abella maquíssima que estava ballant al ritme de la música que sortia d'una ràdio.

- Ui, quina vergonya! Èric, Màgic, Míriam que feu aquí? I qui és aquesta anegüeta tan maca? - va preguntar l'abella -.

- Es diu Maria i ha perdut a la seva mare. - va dir l'Èric - Tu l'has vist Lucy? -.

- Ostres quina pena... No, no l'he vist, però ara mateix us ajudo a buscar-la. -.

Els cinc animals van continuar fins arribar a l'església. Allà van trobar jugant a un gosset marró i un cardener molt maco.

- Hola! - va dir el gos - Que feu aquí nois? I tu qui ets? - va preguntar al mateix temps que olorava la Maria.

- Jo em dic Maria i estem buscant a la meva mare. I vosaltres qui sou? -

- Jo em dic Bruno - va dir el gos - i ell és en Pobret - va dir assenyalant a l'ocell.

- Hola! Us ajudarem a buscar-la. - va dir en Pobret -.

Els set animalons van continuar buscant a la mare de la Maria però no hi va haver sort. Desanimats, van tornar al pont on una llúdriga va dir:

- Eh!! Que per casualitat esteu buscant a algú? - va dir la llúdriga -.
- Sí!! A la meva mare!! Qui ets tu? - va preguntar la Maria -.
- Em dic Vicky i la teva mare és aquí! -

Quan va dir això, la Joana va aparèixer d'entre els joncs i la Maria va córrer cap a ella.

- Mama!! - va cridar la Maria -.

-On eres filla? Vaig dir que no t'allunyessis, t'he estat buscant per tot arreu. - va dir la mare -.

- Ho sento, nosaltres també t'hem estat buscant per tot el poble. -.

- Nosaltres? De qui parles filla? -

-Dels meus nous amics!- va contestar la petita.

-Moltes gràcies per haver-la ajudat!- va dir la Joana a tots els amics de la seva filla.

-De res!!-

Dit això es van acomiadar de tots els animals i la Joana i la Maria van tornar cap a casa.

